

Autorka: Miška Hulínová, 7.A

Adrianino prežitie v Afrike

Adriana je dvadsaťpäťročná dievča, ktoré rado cestuje a spoznáva okolitý svet. Ako malé dievča rada čítala knihy, pozerala dokumenty o zvieratách v Afrike, rada vyrábala prívesky s africkými motívami. Keď chodila s rodičmi na výlety nosila rucksak so žirafou. Vždy ju chcela vidieť naživo, ako aj levy, tigre a antilopy. Mala rada dobrodružstvá. Jej najväčším snom bolo zažiť výlet do Afriky. Chcela vidieť ako tam ľudia žijú a spoznať ich tradície a zvyky. Jej zvedavosť bola taká veľká až ju priviedla k tomu, nájsť si kamarátku, samozrejme z Afriky.

Jej africká kamarátka sa volala Lejla. Bývala v dome v meste Santa Maria so svojimi šiestimi súrodencami. Mala aj svojho psíka Rea. Lejla kreslila obrazy s africkými hudobnými nástrojmi. Keď predala obrazy, peniaze využila pre svoju rodinu. Lejlini rodičia učili v škole. Pravidelne im chodila pomáhať, lebo jej rodina bola veľká. Lejla mala v škole prístup k internetu. Bola tiež zvedavá ako Adriana. Osud to zariadil tak, že cez internet v práci u svojich rodičov spoznala Adrianu. Postupne sa s Adrianou skamarátili až nakoniec boli najlepšie kamarátky. Mali rovnaké záľuby. Adriana Lejle písala každý deň.

Adriana sa jedného dňa rozhodla splniť si svoj sen. Rozmýšľala, chcela navštíviť, prekvapiť Lejlu. Každý deň hľadala lety z Bratislavy do Afriky. Nakoniec jeden predsa našla. Adriana si zbalila veci a rozlúčila sa so svojou rodinou. V lietadle zaspala. Let bol dlhý, únavný. Snívalo sa jej o stretnutí s Lejlou. Bola plná radosti, očakávania a strachu. Nedokázala si to ani predstaviť. Nevedela čo povie Lejla na jej príchod do Afriky.

Keď lietadlo pristálo a Adriana vstúpila do zeme svojich snov, napísala Lejle správu, že je v Afrike. Lejla si to prečítala a bola úplne zarazená a nevedela čo má povedať. Bol to pre ňu šok. Lejla si myslela,

že je to výmysel. Bola však strašne rada, keď Adrianu videla. Ich stretnutie bolo dojímavé. Dlho sa rozprávali a hneď vymýšľali rôzne výlety, návštevy, prechádzky. Lejla navrhla, aby si na ich cestovanie zobrali stan a našli vždy vhodné miesto na stanovanie. Pri tom ako sa prechádzali krajinou a zároveň hľadali vhodné miesto na stanovanie Adriana poznávala veľmi chudobné časti Afriky. Počas dvoch týždňov spoznala rôzne miesta a krásy prírody v Afrike. Videla tam veľmi chudé detičky, ktoré hladovali. Takto si uvedomila, že to, ako žijú deti v Afrike je naozaj neuveriteľné. Adriana dokonca na svojich cestách zažila aj rituál domorodcov. Ochutnala rôzne tradičné jedlá a nápoje. Všetko bolo dobré, až kým jedna vec neobrátila Adriane život naruby.

Na ďalší deň sa Adriana necítila dobre. Adriane bolo tak zle, že Lejla ju musela vziať do nemocnice. Lejla zostala s Adrianou na izbe. Po dlhých vyšetreniach Adriane zistili, že jej zdravotný stav je veľmi vážny. Musia jej transplantovať jednu obličku. Adriana súrne potrebovala nejakého darcu. Bola veľmi vystrašená, pretože sa bála. Išla si splniť svoj sen a zrazu toto. Mala z toho zlý pocit. Nevedela či to celé prežije. Často aj plakala. Nikdy si nemyslela, že bude vo veľkom ohrození života. Myslela si, že sa jej sníva. Bola veľmi nešťastná. Nevedela čo bude. Mala zmiešané pocity. Rozhodla sa, že musí bojovať. Lejla jej bola veľkou oporou. Stále ju držala za ruku a utešovala ju.

Konečne dorazili Adrianini rodičia. Okamžite podstúpili testy, či môžu byť vhodnými darcami. Prišla ďalšia rana. Testy ukázali, že rodičia nemohli darovať Adriane obličku. V tom momente Lejla neváhala a podstúpila testy aj ona. Konečne prišla dobrá správa, Lejla mohla darovať Adriane obličku. Lejla urobila to, čo Adriane veľmi pomohlo. Zachránila jej život, preto, lebo ju mala veľmi rada. Lejla bola odvážna a neváhala ani chvíľu. Operácia oboch dievčat bola náročná, ale dopadla dobre.

Po tom všetkom, čo sa udialo, si Adriana uvedomila, aké je dôležité nielen zdravie, ale aj kamarátstvo. Práve cesta do Afriky bola v jej

živote veľmi dôležitá. Predsa tam na ňu čakala Lejla. Jej darkyňa, človek, čo ju zachránil. Adriana bola Lejle za všetko veľmi vďačná. Lejla urobila tú najlepšiu vec. Adriana mohla žiť ďalej. Obe kamarátky si vždy pomáhali, mali sa radi, vzájomne sa podporovali a hovorili si tajomstvá. Boli kamarátky na život a na smrť. Ich priateľstvo sa nikdy neskončilo.